

5776

Torah from Around the World

Eén munt in een fles maakt een rinkelend geluid; een fles vol met munten maakt geen geluid; de geleerde die de zoon is van een geleerde is dus bescheiden; de geleerde die de zoon is van een am ha'aretz (een ongeletterde) schettert zijn kennis in het rond. (Bab.M. 85b)

Omdat het Liberale Jodendom geen achtste dag Pesach houdt (in navolging van Israël) loopt de behandeling van de sidrot de komende weken uit de pas met de volgorde zoals de orthodoxie die hanteert.

Sjabbat 28 mei 2016 / 20 ijar, Bechoekotai, Wajikra/Leviticus 26:3 – 27:34
Tanach, blz. 254 – 260
Haftara: Jesjaja 24:1 – 23
Tanach, blz. 837 – 838

Commentaar: Rabbijn Corrie Zeidler. Zij geeft leiding aan de LJG Brabant en LJG Gelderland en werkt als rabbijn voor Justitie.

De vrijheid om voor het goede te kiezen

„Im bechoekotai teelchoe – als jullie mijn bepalingen opvolgen – letterlijk 'wandelen' - je aan mijn geboden houden en ze naleven...” De Eeuwige geeft ons in het eerste hoofdstuk van onze sidra de keuze tussen Hem gehoorzamen of niet, tussen veel zegeningen of nog veel meer vervloekingen; de keuze tussen Hem volgen of niet, met alle consequenties van dien. We kennen een soortgelijke tekst in de tweede alinea van het Sjema-gebed, maar hier is zowel de beloning voor goed gedrag als de straf voor ongehoorzaamheid veel uitgebreider en veel heftiger. En het is inderdaad heftig wat daar wordt beschreven.

Het klinkt nogal drastisch, en het laat ons haast geen andere keuze dan te gehoorzamen, te doen wat de Eeuwige ons zegt, als we een goed leven willen hebben. Is het de bekende stok

achter de deur-situatie? Zijn wij kinderen die straf staat te wachten als ze zich niet goed gedragen? In zekere zin wel, God is immers de Grote Vader en het volk Israël is zijn kind.

Maar het Verbond is een overeenkomst, een contract, met veel kleine lettertjes, vooral als we het hebben over wat er gebeurt als we ons niet aan de overeenkomst houden. Dat is de essentie van de Brit, het Verbond, tussen het volk Israël en de Eeuwige; beide partijen hebben zich aan dat Verbond te houden. Dat past ook goed bij Sjawoe'ot, de tweede van de drie pelgrimsfeesten dat we over twee weken vieren, het feest waarop wij vieren dat we de Tora hebben ontvangen. Met Pesach vierden we onze fysieke vrijheid, de Uittocht uit Egypte, de verlossing uit slavernij. Maar met Sjawoe'ot vieren we onze geestelijke vrijheid – het ontvangen van de Tora, de ketoeba, de huwelijksovereenkomst tussen het volk Israël en de Eeuwige - het contract waarin wordt vastgelegd wat elke kant moet doen. We zijn dus niet alleen Gods kinderen, maar ook Zijn partner, en hebben daardoor dus ook een grote verantwoordelijkheid, voor ons leven en voor het welzijn van de wereld.

Deze Tora, met haar bepalingen, geboden en verboden, is onze handleiding, en volgens die Tora moeten wij leven, moeten wij *wandelen*, ons voortbewegen. Die eerste zin van onze sidra, waarin staat dat we volgens de bepalingen moeten wandelen, benadrukt dat. Ieder van ons leest en leert de Tora, maar alleen met onze handelingen brengen we die Tora in praktijk. Het is niet genoeg de Tora te lezen, nee, we moeten haar als richtlijn voor ons leven gebruiken. En als onze manier van leven niet is zoals de Tora het voorschrijft, heeft het bestuderen van de Tora geen zin.

Wij bevinden ons in een constant proces van veranderingen, van keuzes en van vernieuwing. En elke keer opnieuw is het onze verantwoordelijkheid om voor het goede te kiezen, voor het leven. Als Gods partners is het alsof we elke dag opnieuw bij de berg Sinai staan om de Tora te ontvangen, om onze vrijheid te vieren – niet alleen de vrijheid van Pesach maar ook de vrijheid van Sjawoe'ot – de vrijheid van geest, de vrijheid om voor het goede te kiezen.